

DUŠE A TĚLO VE STAROVĚKU, STŘEDOVĚKU A NOVOVĚKU

STAROVĚK – KALOKAGATHIE:

Ideálem antického Řecka byla tzv. **kalokagathie** = soulad tělesných a duševních sil.

Dokonalý jedinec (dnes bychom možná řekli „harmonicky rozvinutý“) měl krásnou, vytrénovanou **postavu** (stačí se podívat na antické, „klasicky“ souměrné sochy) **a zároveň** vzdělanou, duchaplnou **duši**. Obě stránky měly tehdy stejný význam.

O tom svědčí také fakt, že antické Řecko je kolébkou jak **olympijských her**, tak také první vědy – **filosofie**.

Filosofové („milovníci moudrosti“) hledali „**logos**“ – určitý **řád** ve vesmíru, který nás obklopuje. Hérakleitos řekl: „Jediné je moudré – znát logos, který veskrze všechno řídí.“

A právě tímto hledáním řádu získalo slovo **logos** význam **vědy** a spojením se slovem **psýché (duše)** vznikl pak název **psychologie = věda o duši**.

Starořecký filosof Platón popsal **duši (psýché)** jako čistě duchovní (nemateriální) princip. Vstupuje do těla, tak ho oživuje a dává mu pohyb. Po smrti tělo opouští.

Slavný řecký filosof Platón chápal duši jako duchovní princip, tedy nikoli jako součást lidského

Dokonalý jedinec má ve starověkém Řecku nejen krásnou , ale též Obojí je podle obecného názoru považováno za důležité.

Spojením slov (.....) a (.....) vznikl název pro budoucí vědu, jež se měla zabývat duší člověka. Její název je:.....

Souladu a sil se říká:.....

Ve středověku je lidské tělo chápáno, zatímco duše pozitivně. Ve srovnání s antickým názorem tedy ke změně.

Změny a člověka při nebo přivedly již ve starověku některé lékaře a filozofy k myšlence, že nejsou projevem, ale činnosti

Na tomto názoru staví **moderní psychologie**, která jako samostatná věda vznikla sedmdesátých letech století. Její náplní je zkoumání **prožívání a chování** živých bytostí. Chování a prožívání jsou dvěma stránkami lidské **psychiky**.

